



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการจับใจความและการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับเด็กวัยอนุบาล และได้คู่มือครูสำหรับสอนสำหรับสอนจับใจความ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี โรงเรียนบ้านหม่อมหมื่น อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง และโรงเรียนหนองบอน อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

เกณฑ์ในการเลือกโรงเรียน

1. เป็นโรงเรียนขนาดเล็กตั้งอยู่ในชุมชนเดียวกัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียนมีอาชีพรับจ้าง มีฐานะยากจนถึงปานกลาง สถานภาพทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกันและอยู่ในสภาพเดียวกันปานกลาง

2. เป็นโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนคล้ายคลึงกัน ใช้แนวการสอนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อม

ตัวอย่างประชากร ได้แก่ เด็กวัยอนุบาลที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนบ้านหมอมุ่ม หมู่ 4 ตำบลชะหาร อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง จำนวน 1 ห้องเรียน และโรงเรียนหนองบอน หมู่ 4 ตำบลตาสีทรี อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง จำนวน 1 ห้องเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง

ผู้วิจัยดำเนินการเลือกตัวอย่างประชากรดังนี้

1. ทดสอบความสามารถในการฟังกับนักเรียนกลุ่มทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบวัดความพร้อมด้านการฟังตามแนวการจัดประสบการณ์ระดับอนุบาลศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. นำคะแนนความสามารถในการฟังที่ได้จากการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มมาจัดลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก
3. จับคู่คะแนนความสามารถในการฟังที่เท่ากันทั้งสองกลุ่ม ถ้านักเรียนในแต่ละกลุ่มมีคะแนนเท่ากันหลายคนให้จับฉลาก จับคู่คะแนนจนครบทุกคู่ของนักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม แล้วจับฉลากเลือกคู่คะแนนให้ได้นักเรียนจำนวน 16 คู่
4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มโดยการสุ่มแบบเจาะจงให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี โรงเรียนบ้านหมอมุ่ม หมู่ 4 ตำบลชะหาร อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี โรงเรียนหนองบอน หมู่ 4 ตำบลตาสีทรี อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 : แบบวัดความสามารถในการจับใจความ

ลักษณะของแบบวัดฉบับนี้ใช้วัดเด็กเป็นรายบุคคล มีจำนวน 12 ข้อ สร้างขึ้นตามองค์ประกอบของการจับใจความ ด้านความเข้าใจและระลึกได้ มีจำนวน 7 ข้อ และด้านการเรียบเรียงข้อมูลมีจำนวน 5 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ แบบวัดความสามารถในการจับใจความก่อนทดลอง โดยใช้นิทานเรื่องหมिन้อยนอนไม่หลับ และแบบวัดความสามารถในการจับใจความหลังการทดลอง โดยใช้นิทานเรื่องหนูเลือกคู่

เกณฑ์การให้คะแนน

ด้านความเข้าใจและระลึกได้

1. ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบถูกโดยไม่ต้องบอกคำตอบ 2 คำตอบให้เลือก
2. ให้คะแนน 0.5 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบคำถามที่มีคำตอบ 2 คำตอบให้เลือกได้ถูกต้อง
3. ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบผิดหรือไม่ตอบ

ด้านการเรียบเรียงข้อมูล

1. ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อผู้ตอบสามารถตอบหรือชี้ภาพ 1 ภาพได้ถูกต้องตามลำดับเหตุการณ์
2. ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อผู้ตอบตอบผิดหรือชี้ภาพผิดจากลำดับที่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เครื่องมือชุดที่ 2 : แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย ประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลที่เด็กเล่าซ้ำ และแบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย

ลักษณะของแบบวัดฉบับนี้ใช้หลังจากที่เด็กเล่าเรื่องซ้ำ เป็นรายบุคคล โดยครูบันทึกข้อความที่เด็กเล่าด้วยเทปบันทึกเสียง แล้วครูถอดเทปคำพูดเด็กที่เล่าซ้ำลงบนแบบบันทึกข้อมูลที่เด็กเล่าซ้ำ จากนั้นครูวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายโดยการนับจำนวนคำและจำนวนประโยคแล้วบันทึกลงในแบบวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย (ดูตัวอย่างข้อมูลในภาคผนวก ช)

เกณฑ์การนับคำ

การตรวจให้คะแนนคำพูดแต่ละคำนั้น ผู้วิจัยได้กำหนด เกณฑ์การนับคำไว้ เพื่อให้ผู้ตรวจคำพูดของเด็กมาเทียบกับ เกณฑ์และพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

1. คำที่ผู้วิจัยไม่นับให้ ได้แก่

1.1 คำใดที่อยู่อิสระแล้วไม่มีความหมายหรือคำประกอบใดที่มีความหมายแต่ไม่ได้มาขยายคำที่สื่อความหมายหลัก (รากคำ) ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น

1.2 คำใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในนิทานและทำให้ความหมาย ความหมายของเรื่องราวในนิทานเปลี่ยนแปลงไป

1.3 คำสร้อยที่ไม่เสริมความหมายของคำให้ชัดเจนขึ้น

1.4 คำที่เติมให้สละสลวยโดยไม่ให้ความหมายเพิ่มขึ้น

1.5 คำลงท้ายจบเรื่องที่ไม่มีในคำบรรยายในนิทาน เช่น จบ จบแล้ว

2. คำที่ผู้วิจัยนับให้ เช่น

2.1 คำใดที่มีความหมายและปรากฏอิสระได้

2.2 คำประสม

2.3 คำซ้ำ เช่น คำเลียนเสียงสัตว์เลี้ยง

2.4 คำลดรูปเกิดจากการพูดย่อ

- 2.5 คำอุทานและคำสร้อยที่เสริมความของคำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2.6 คำบุพบท
- 2.7 คำสันธาน ที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคให้นับหน่วยคำแต่ละคำ
- 2.8 คำบ่งชี้ ที่เป็นส่วนประกอบรองของคำนามหรือคำกริยา
- 2.9 คำแสดงจำนวนนับ
- 2.10 คำช่วยกริยา
- 2.11 คำที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งหน้าคำกริยาและตำแหน่งคำกริยาเอง
- 2.12 คำที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งหน้าคำกริยาและตำแหน่งคำกริยาเอง
- 2.13 คำแสดงการปฏิเสธคำกริยา จะปรากฏติดกับคำกริยาเสมอ
- 2.14 คำลักษณะนามที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งส่วนประกอบรอง แสดงจำนวนของนามวลี และจะปรากฏร่วมกับ เลขสำหรับนับ เพื่อแสดงจำนวนของนามวลี และจะปรากฏร่วมกับ เลขสำหรับนับ เพื่อแสดงขนาดหรือลักษณะของนามวลีหลัก
- 2.15 คำวิเศษณ์ ได้แก่คำที่ทำหน้าที่ขยายกริยาแสดงอาการ ความถี่ สถานที่ และเวลา
- 2.16 ชื่อเฉพาะของตัวละคร

(สมทรง บุรุษพัฒน์, 2536)

เครื่องมือชุดที่ 3 : แบบบันทึกข้อมูลการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ มีลักษณะ เป็นแบบ เลือกตอบ เต็มคำและข้อความ เป็นคำถามปลายเปิด แบบบันทึกนี้ประกอบด้วย

1. ชั้นก่อนเล่านิทาน
2. ชั้นขณะเล่านิทาน
3. ชั้นหลังเล่านิทานจบ ประกอบด้วย
ขั้นทบทวนและขั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการ เป็นขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างและพัฒนาคู่มือครู
2. การสร้างและพัฒนา เครื่องมือ เก็บข้อมูล
3. การทดลองใช้ เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
4. การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
5. การปรับปรุงคู่มือการใช้ เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
6. การสรุปผลงานวิจัย

1. การสร้างและพัฒนาคู่มือครู

ผู้วิจัยดำเนินการ เป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจาก เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับ เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ (story retelling technique) ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ (whole language approach)

2. สังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีจากการศึกษาในข้อ 1

3. สร้างกรอบโครงสร้างการเล่านิทาน แบบ เล่า เรื่องซ้ำ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจับใจความและความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย

4. สร้างคู่มือการใช้ เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาคู่มือครูส่วนที่ 1 ได้แก่ ความสำคัญและความเป็นมาของแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ แนวคิด หลักการสำคัญของแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เทคนิค วิธีการสอน และการประเมินผล

4.2 ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 1 เล่มที่ 1 และเล่มที่ 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อหาแนวทางในการนำแผนการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำไปใช้ในช่วงกิจกรรมของแผนการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษา

4.3 เขียนคู่มือการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี จำนวน 24 แผน โดยกำหนดจุดประสงค์ ลำดับขั้นตอนการสอน สื่อ และการประเมินผล

4.4 นำคู่มือการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำซึ่งครอบคลุมกิจกรรมทุกกิจกรรมไปทดลองใช้กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

4.5 ทดลองใช้คู่มือการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำกับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนบ้านหมอมูย หมู่ 4 ตำบลละหาร อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 16 คน และนำแผนการเล่านิทานแบบปกติไปใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนหนองบอน หมู่ 10 ตำบลตาสีทรี อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 16 คน

4.6 นำคู่มือการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเป็นคู่มือครู



2. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูล

เครื่องมือชุดที่ 1 : แบบวัดความสามารถในการจับใจความ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาความหมายและองค์ประกอบของการจับใจความจากตำราบทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจับใจความ
2. สร้างแบบวัดความสามารถในการจับใจความ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจับใจความสำหรับ เด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี
3. นำแบบวัดความสามารถในการจับใจความ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
4. นำแบบวัดความสามารถในการจับใจความ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการทางภาษาของเด็กวัยอนุบาล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
5. นำแบบวัดความสามารถในการจับใจความไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รวมจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าดัชนีความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด โดยใช้เทคนิค 50% ในการแบ่งกลุ่มสูงต่ำแล้วนำผลที่ได้มาคัด เลือกใช้ เฉพาะข้อที่มีค่าความยากระหว่าง .20-.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปได้แบบวัดจำนวน 12 ข้อ แบ่งออกเป็นด้านการเข้าใจและระลึกได้ 7 ข้อ ด้านการเรียบเรียงข้อมูล 5 ข้อ แล้วหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการจับใจความโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ ฉบับก่อนทดลอง โดยใช้นิทานเรื่องหมีน้อยนอนไม่หลับ เท่ากับ 0.88 และค่าความเที่ยงของการวัดความสามารถในการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ ฉบับหลังทดลองโดยใช้นิทานเรื่อง หนูลูกคู่ เท่ากับ 0.87

เครื่องมือชุดที่ 2 : แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาความหมายของการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายจากแนวคิดและทฤษฎีในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย
2. สร้างแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย
3. นำแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาแบบธรรมชาติตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหา (content validity) และความเหมาะสมของขั้นตอนการ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหาค่าความเที่ยง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งให้สมบูรณ์
4. นำแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย ไปทดลองกับข้อมูลการศึกษาสำรองที่ทดลองกับ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีอายุ 4-5 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และหาค่าความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตรค่าความเที่ยงของเออร์วินและบุชเนล (Irwin and Bushnell, 1980) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.94

เครื่องมือชุดที่ 3 : แบบบันทึกข้อมูลการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ แบ่งออกเป็น

1. ชั้นก่อนเล่านิทาน
2. ชั้นขณะเล่านิทาน
3. ชั้นหลังเล่านิทานจบ ประกอบด้วย
ชั้นทบทวน และชั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง

มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. กำหนดลักษณะของข้อมูลที่ต้องการทราบจากผลการใช้ เทคนิคการ
เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
2. ศึกษาวิธีเขียนแบบบันทึกผล
3. เขียนแบบบันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
4. ตรวจสอบและพิมพ์แบบบันทึกฉบับทดลอง
5. นำแบบบันทึกที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาแบบธรรมชาติ
และด้านการวัดผลพิจารณาความถูกต้อง แล้วนำเอาข้อวิจารณ์มาพิจารณาแก้ไขให้
เหมาะสม
6. ทดลองใช้กับครูผู้ใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ สำหรับ
นักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความแจ่มชัด
ของข้อความต่าง ๆ
7. นำผลการบันทึกที่ได้มาปรับปรุง
8. พิมพ์แบบบันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
ฉบับจริง

3 การทดลองใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำตามแนวการสอนภาษา แบบธรรมชาติ

วัตถุประสงค์ของการทดลอง

1. เพื่อทดลองใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ
2. เพื่อนำผลการทดลองมาปรับปรุง เทคนิคการ เล่านิทานแบบ
เล่า เรื่องซ้ำ


ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำแผนการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ ไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรในสภาพจริงของการเรียนการสอน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองจะได้รับการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ และนักเรียนกลุ่มควบคุมจะได้รับการใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบปกติ

ผู้วิจัยใช้เวลาในการจัดประสบการณ์การเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนเล่านิทาน ประมาณ 5 นาที
สอนในช่วงกิจกรรมในวงกลม
2. ขั้นขณะเล่านิทาน ประมาณ 10 นาที
สอนในช่วงกิจกรรมในวงกลม
3. ขั้นหลังเล่านิทานจบ ประมาณ 25 นาที
สอนในช่วงกิจกรรมสร้างสรรค์และเล่นตามมุมทั้ง 2 ชั้น
 - 3.1. ขั้นทบทวน ประมาณ 15 นาที
 - 3.2. ขั้นเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง ประมาณ 10 นาที

วิธีการทดลองใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ มีวิธีการดังนี้

1. แบ่งกลุ่มเด็กทั้งหมด 16 คนเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยใช้วิธีจับฉลาก เมื่อแบ่งกลุ่มได้แล้วครูให้เด็กทุกคนช่วยกันเลือกชื่อกลุ่มตามภาพสัตว์ที่ครูเตรียมไว้และเขียนชื่อตนเองหรือติดภาพสัญลักษณ์ลงในแผนภูมิ พร้อมติดภาพสัตว์ที่เลือก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กลุ่มกระดาษ	รายชื่อสมาชิกในกลุ่ม
	1. 2. 3. 4.

2. ครูเล่านิทานให้เด็กฟังทั้งห้องสัปดาห์ละ 3 เรื่อง เด็กจะได้ฟังนิทานทั้งหมด 24 เรื่อง ภายใน 8 สัปดาห์ เมื่อครูเล่านิทานครบ 4 เรื่อง เด็กทุกคนจะได้เล่าเรื่องซ้ำให้เพื่อนฟังคนละ 1 เรื่อง และจะได้ฟังนิทานที่เพื่อนเล่าเรื่องละ 1 ครั้ง โดยไม่ซ้ำกัน ดังนี้

สัปดาห์ที่/ วันที่	นิทาน เรื่องที่	การจัดกลุ่มเด็กเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง		
		กลุ่มที่	ผู้เล่า	ผู้ฟัง
1/1	1	1	คนที่ 1	คนที่ 2 3 4
		2	คนที่ 5	คนที่ 6 7 8
		3	คนที่ 9	คนที่ 10 11 12
		4	คนที่ 13	คนที่ 14 15 16
1/2	2	1	คนที่ 2	คนที่ 1 3 4
		2	คนที่ 6	คนที่ 5 7 8
		3	คนที่ 10	คนที่ 9 11 12
		4	คนที่ 14	คนที่ 13 15 16

ลำดับที่/ วันที่	นิทาน เรื่องที่	การจัดกลุ่มเด็กเล่าเรื่องที่ฟังทั้งเรื่อง		
		กลุ่มที่	ผู้เล่า	ผู้ฟัง
1/3	3	1	คนที่ 3	คนที่ 1 2 4
		2	คนที่ 7	คนที่ 5 6 8
		3	คนที่ 11	คนที่ 9 10 12
		4	คนที่ 15	คนที่ 13 14 16
2/1	4	1	คนที่ 4	คนที่ 1 2 3
		2	คนที่ 8	คนที่ 5 6 7
		3	คนที่ 12	คนที่ 10 11 13
		4	คนที่ 16	คนที่ 14 15 17

เพื่อหลีกเลี่ยงข้อได้เปรียบสำหรับเด็กคนที่เล่าทีหลัง ผู้วิจัยจึงจัดให้เด็กเล่าเรื่องซ้ำใหม่โดยครูเล่านิทานเรื่องที่ 5-8 ให้เด็กทุกคนฟัง จากนั้นให้เด็กคนที่เล่าทีหลังสุดในแต่ละกลุ่มได้เล่าก่อน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



4. การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เก็บข้อมูลความสามารถในการจับใจความจากแบบวัดความสามารถในการจับใจความ และ เก็บข้อมูลความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมาย โดยบันทึกพฤติกรรมและคำพูดของเด็กจากกล้องวิดีโอและ เครื่องบันทึกเสียง

4.2 บันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการเล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำหลังจากที่เล่านิทานให้เด็กฟังทุกเรื่อง โดยบันทึกลงแบบบันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการเล่า นิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำขั้นก่อนเล่านิทาน ขั้นขณะเล่านิทาน และขั้นหลังเล่านิทาน ข้อมูลเหล่านี้จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัย

4.3 ตรวจสอบให้คะแนนความสามารถในการจับใจความและความสามารถในการเล่า เรื่องซ้ำตาม เกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจับใจความระหว่าง เด็กกลุ่มทดลองและ เด็กกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ค่า t -test นำเสนอข้อมูลแสดงความสามารถในการจับใจความ

4.5 คำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อความหมายก่อนทดลอง (Pre-Test) และหลังทดลอง (Post-Test) ภายในกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบค่าที (t -test)

4.6 คำนวณค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สามารถจับใจความและใช้ภาษาพูดสื่อความหมายจากเรื่องราวในนิทานด้าน เกริ่นนำเรื่อง ตัวละครหลัก ตัวประกอบ เวลา สถานที่ แก่นของเรื่อง การคลี่คลายเรื่อง และการลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. การปรับปรุงคู่มือการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ

นำผลการทดลองและข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมและคำพูดของเด็กขณะทดลองและข้อมูลที่บันทึกหลังใช้แผนการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำทุกแผนในแบบบันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ ตลอดจนข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ มาปรับปรุงคู่มือครู 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ได้แก่ แนวคิดและหลักการสำคัญของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เทคนิค วิธีสอน และการประเมินผล ส่วนที่ 2 ได้แก่ แผนการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น แล้วปรับปรุงแก้ไขคู่มือครูเป็นฉบับสมบูรณ์

6. การสรุปผลงานวิจัย

สรุปข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสรุปข้อมูลที่ได้จากตารางโดยยึด ทฤษฎีและหลักการตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ให้ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = มัชฌิม เลขคณิต

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

(ประคอง กรรณสูตร , 2535)

2. คำนวณหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation)

โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

x = คะแนนของนักเรียน

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ = ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(ประคอง กรรณสูตร , 2535)

5. การปรับปรุงคู่มือการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ

นำผลการทดลองและข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมและคำพูดของเด็กขณะทดลองและข้อมูลที่บันทึกหลังใช้แผนการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำทุกแผนในแบบบันทึกข้อมูลการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ ตลอดจนข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ มาปรับปรุงคู่มือครู 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ได้แก่ แนวคิดและหลักการสำคัญของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เทคนิค วิธีสอน และการประเมินผล ส่วนที่ 2 ได้แก่ แผนการใช้ เทคนิคการ เล่านิทานแบบ เล่า เรื่องซ้ำ ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น แล้วปรับปรุงแก้ไขคู่มือครูเป็นฉบับสมบูรณ์

6. การสรุปผลงานวิจัย

สรุปข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสรุปข้อมูลที่ได้จากตารางโดยยึด ทฤษฎีและหลักการตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ให้ข้อ เสนอแนะในการ นำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการ
จับใจความก่อนและหลังทดลองภายในกลุ่มเดียวกัน

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D = ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

n = จำนวนคู่

(ประคอง กรรมสูตร , 2535)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการ
จับใจความก่อนและหลังทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{(n_1 + n_2 - 2)}$$

$$S \text{ หรือ } S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 S_p^2 = ความแปรปรวน
 S = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 N = จำนวนคนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการ
จับใจความ โดยใช้สูตรค่าความเชื่อมั่น (inter-rater reliability)

5.1 นำความถี่ของคะแนนที่ต้องการวัดที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง
2 คนให้ไว้มาบวกรวมกันทั้งหมด

5.2 นำความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้ตรง
กันมาบวกรวมกัน

5.3 นำผลรวมความถี่ของคะแนนที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คน
ให้ตรงกัน มาตั้งหารด้วยผลรวมความถี่ของคะแนนที่ผู้
วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 คนให้ไว้

5.5 คุณผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 5.3 ด้วยจำนวนของผู้วิเคราะห์
ข้อมูลคือ 2 คน

(Irwin and Bushnell, 1980)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. วิเคราะห์ดัชนีความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถในการจับใจความ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{P_H + P_L}{2n}$$

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ P = ดัชนีความยาก
 r = ค่าอำนาจจำแนก
 P_H = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n = จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือต่ำ
 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2534)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย